

בלבבי משכן אבנה

מהות התקופה הנוכחית לאור נגיף ה"קורונה"

בגימטריה "דעת". וכשמתגלה תוקף מציאות הערב רב, מתגלה השורש של אותו דעת שאין בו ידיעה, אין בו תפיסה, הוא כולו מציאות של סתירות, של ערבובים, דברים בלתי ניתנים להבנה.

כל מי שמעט מכיר את תהלוכות השנים האחרונות, יודע היטב, שהעולם שלנו פשט צורה, ולבש צורה. אבל הצורה שהוא לבש, היא הצורה של ה"איש צר ואיוב", צרות הם זו לזו, זה הצורה של דור בתראה [האחרון].

והבריאה, בכל השנים האחרונות הללו, בפרט משנת תש"ס ואילך, אבל בעיקר בשנים האחרונות ממש, ירד "וימש חשך" לעולם, דבר שאפשר למשש אותו, "עובי כסלע" כלשון רבותינו, מציאות של טומאה נוקשית, שמערבת ומבלבלת, סותרת את כל מה שקדם לה, ויוצרת בלבול עמוק במעמקי הנפשות. הבלבול הזה הגיע עד המקום של היכלי התורה, ובקע לבנים, ונכנס לבנים, ועירב ובלבל וסתר את הכל.

הכח הזה - בעצם החריב את כל הדור כולו, החריב את הדור.

שער הנ' שבנ' של הטומאה - כח המדיה

בלי להיכנס לריבוי הפרטים, אבל הכח הכולל, שהוא הנ' של השערי

הקב"ה יגלה "זה לעומת זה". מחד, יהיה גילוי של שער הנ' של הקדושה. ומאידך, יהיה גילוי להיפך, של שער הנ' של הטומאה. זוהי מלחמת גוג ומגוג. וכאשר יגבר כוח הקדושה של שער הנ' דקדושה, זה גופא יהיה גילוי משיח - אורו של משיח.

מהות שער הנ' שבנ' של הקדושה - התדבקות והתכללות

בכל דבר יש את כלליו, פרטיו, והוא נחלק לחלקיו. ישנם נ' שערי בינה, ובכל שער עצמו, ישנם נ' שערים. וגם בשער הנ', שהוא שורש כל השערים כולם, ישנם נ' שערים - מ"ט שערים שבשער הנ', ושער הנ' שבנ'.

העומק, המהות, של שער הנ' שבנ' - שם נמצא המקום של ה"מופלא", של ה"מכוסה", של ה"נסתר", זהו מקום שכולו נעלמות, אין בו השגה שכלית, יש בו התדבקות והתכללות בעצם ההויה של נפשו של האדם.

מהות שער הנ' של הטומאה - בלבול וסתירות עמוקות בנפשות

כאשר בכח הזה מאיר ה"זה לעומת זה", כח של מציאות הטומאה שבעולם - מתגלה הכח של הערב רב, שורש הערב רב, כח התערובת המוחלטת שקיים בבריאה, טוב ורע מעורבים זה בזה.

וכפי דברי רבותינו כידוע, "ערב רב" -

מהשיעור הקבוע, בירושלים עיה"ק, ביום ג', כ"ב אדר, תש"פ

לכל החפץ לשמוע שיעור זה

בקול הלשון

073-295-1245

ללחץ 2

(שיחות בנושא הקורונה) < 5

...

בתקופתנו נגלה שער הנ' של הקדושה ושל הטומאה - "זה לעומת זה"

נבין מעט בסייעתא דשמיא, את מדרגת הזמן, וההנהגה שהקב"ה מנהיג את עולמו.

בימים הללו, כפי שרואה כל אדם, כח פנימי בקע וירד לעולם.

הכח הפנימי שבוקע וירד לעולם - "זה לעומת זה עשה אלוקים".

רבותינו לימדונו כידוע, נ' שערי בינה נבראו בעולם, כולם ניתנו למשה, חסר אחת, שנאמר: "ותחסרהו מעט מאלוקים" (תהלים ח, ו). ולפי חלק משיטות רבותינו, משה במיתתו, או בזמנים אחרים, זכה למדרגת שער הנ'. ועל זה נאמר: "עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים" (בראשית מט, י), כמו שאומרים חז"ל כידוע, הגם שכפשוטו "שילה" קאי על משיח, אבל שילה הינו גימטריה של משה.

וזהו הגילוי שיהיה באחרית הימים -

מהות התקופה הנוכחית לאור נגיף ה"קורונה"

המשך מעמוד א'

שנשאר לבני אדם זה רק את המכשירים, ואת הקשר דרכם, זה מה שנשאר, ולהדיא לשם זה הולך. הרי אי אפשר ללכת כמעט למשרדים למה שצריך - "תיכנס דרך הרשת לכל דבר".

זוהי הרשת שהקב"ה טמן, של הנ' שבנ' שבשערי הטומאה. העולם לא יחזור למה שהוא היה - זה ברור. אולי יהיה זמנים יותר קלים, ויותר מורכבים, אבל נכנסנו לתהליך של שער הנ' שבנ' שבטומאה, שער הנ' שבנ' שבטומאה - שם אנחנו נמצאים בגילוי.

הנגיף, ה"קורונה", הוא כמו שעל גבי מכה יש מוגלה, אבל הוא לא עצם הדבר עצמו, הוא רק מתראה באופן הזה, אבל יש לו מהות פנימית.

המהות הפנימית היא, שכל העולם כולו נגוע, נגוע, בכתר שבקליפה, זוהי המהות של מדרגת הדור. בדור שכולו חיב, זו הצורה של פני הדברים.

ובדור הזה, מוליכים את הכל, שמה שישאר לאדם זה רק מקומו בביתו, וחיבור לנ' שבנ' שבשערי הטומאה. דרך זה הוא יקבל את כל ההודעות, דרך זה הוא יקבל את מה שהוא צריך, וגם דרך זה ילמדו אותו תורה, אבל אלו בדיוק ה"ערב רב" שהיו במעמד הר סיני, משם הם ינקו, זו התורה של "הערב רב" שיונקת משם. במתן תורה, "הערב רב" עמד רחוק, כדברי הרמב"ן הידועים, אבל בדור שלנו זה לא כך.

בתקופתנו שני צדדים למטבע - נפילה ח"ו לשער הנ' שבנ' שבטומאה, או התקשרות לא-ל חי

צריך להבין עמוק עמוק איפה נמצאים. עכשיו ישנם שני צדדים למטבע - שער בנ' שבנ' שבקליפה, האנשים מתבודדים בבית, מחוברים לרשת, וגנוזים במעמקי הנ' שבנ' שבטומאה, מי במודע, מי פחות במודע, מי בתמימות, מי ברוע לב, כל אחד כפי מדרגתו.

אבל מכנגד, מאיר אור ה' - "נפשי בלילה אינתיך". מאיר המעמקים של הקדושה של הנשמה - "יחידך ליחדך", נפש, רוח, נשמה, חיה, ויחידה, כדברי רבותינו הידועים, הנפש שורה בעיקר בכבוד, הרוח בלב, הנשמה במוח, החיה בבגדים, והיחידה בבית.

זהו "סגור דלתיך בעדיך", זהו האור שמאיר, "זה לעומת זה", וזהו גופא אורו של משיח. כמה זמן יהיה התהליך

טומאה - זהו כל כח המדיה של המכשירים שנכנסו. עד שזה הגיע למקום שכביכול יש לכך איזה שהיא "גושפנקא" - "מוגן", "מוכשר", "מוכר", בכל הלשוניות שלא יאמרו. אולי הכוונה של מי שהכשיר את זה היה לטובה, אבל כל בר דעת מבין, שזה פורר לגמרי את הנשמות מבפנים, מבפנים.

כל מה שנמצא בתוכו, כל מה שקיים בו, כל מה שבני אדם שולחים אלו לאלו, הציבור שנקרא "חרדי", אלו שמחזיקים את זה, שלאט לאט הופך להיות רובו של הציבור, הסרטונים ששולחים זה לזה, הפריצות הנוראית שלא תיתכן, זה כיליון, שכל מציאות הדור אין לו קיום.

עד המצב האחרון, שאי אפשר להבין את זה אפילו, "מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה" (דברים לב, כה), "דבר בעיר - כנס רגליך, וסגר דלתך בעדך חבי כמעט רגע עד יעבר זעם (ישעיהו כו, כ)" ("ב"ק ס ע"ב), יש מקומות של היכלי התורה שנסגרו, ומתוך הדבר הזה עצמו מנסים ללמד תורה.

בחלק מן המקומות ההצעה הייתה שישדרו דרך הרשת, שלכל בחור יהיה את השיעורים של הרמ"ם בישיבה. זהו, הדור מת, הוא לא קיים, אין מציאות.

זהו נ' שבנ' שבשערי טומאה, נשתרבבו הדעות לגמרי.

הפלא, זוהי האריכות אף של הקב"ה שהייתה עד עכשיו - לא הפלא מה שקורה עכשיו. מי שמתפלא על מה שקורה עכשיו, אז תפס אותו שיגעון מוחלט, מה שקורה עכשיו, זהו רחמי ה', זה רחמים, זה כולו רחמים.

נכנסנו לתהליך שער הנ' שבנ' שבטומאה

אין מציאות שהדור יכול להמשיך כמו שהוא היה, זה לא קיים. מהכל בוקע טומאה מכל הצדדים. חז"ל אומרים שבזמן חורבן הבית, אין לך כל גג וגג שלא הציבו עליו עבודה זרה, ועבדו בו עבודה זרה. בתחילה במטמוניות, אבל לאחר מכן בגילויי. היום, זה לא בהלבשה הזו, אבל זהו השורש היותר עמוק של זה, זו הטומאה שבוקעת מכל צד, מכל צד, מכל צד.

צריך להבין את זה עמוק. אנשים מסתגרים בבתים, מי יותר ומי פחות, אבל לשם התהליך של הדברים. אבל, מה נשאר להם בבית, מה יש להם שם - "איובי איש אנשי ביתו", בתוך הבית עצמו. ואזי מכוונים את הכל, שמה

מהות התקופה הנוכחית לאור נגיף ה"קורונה"

המשך מעמוד ב'

ועושה תשובה, בודאי שהוא עשה את מה שהדין מחייב ממנו, אבל זהו השלב הראשון של מה שנתבע לעשות.

אבל אם האדם יבין יותר לעומק – זו לא עוד צרה שבאה על כנסת ישראל, וכל בר דעת יודע שמימות עולם לא היה כזה מהלך.

כל זה נובע מחמת שהנפשות כולם נמצאים בעולם של חיבור של טומאה. מי בגוף, שנוסע לכל מקומות העולם, לחפש את תענוגות העולם. ומי שמחובר בקשרים של המדיה, אבל העולם כולו מקושר, מחובר. וזה גופא מה שמביא את הטומאה באופן כל כך מהיר, ומביא את הנגף בפועל באופן כל כך מהיר. זה היינו הך [אותו דבר] בדיוק. כשאדם מבין את המהות של הטומאה שנמצאת, הוא מבין שהנגף שבא הינו נגף למצרים, אבל רפא לישראל – "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" (מיכה ז, טו), הוא מבין שהנגף שהיה במצרים, שכמעט נכנסו לשער הני, אבל היו רק במ"ט, זה היה בנגף של מצרים.

אבל באחרית הימים, כדברי האור החיים הידוע, יכנסו לשער הני. והאור הפנימי של התורה, שזהו המאור שבתורה, שזהו הגילוי של טעמי התורה, ואור האלוקות השורה בתוכם, זהו המהות של הניסיון שנמצאים בתוכו.

כל החיזוקים שישנם אמיתיים - אבל אינם נוגעים בהכרח בשורש הצרה

ככל שהדברים מטושטשים, אזי מי שנמצא בחיצוניות לגמרי, מחפש איך לפתור את הבעיות למעשה, איך למצוא שיהיה לו מה לאכול, מחפש איך למלאות תעסוקה באופן שיימצא בזמנים ריקים כביכול.

מי שנמצא יותר פנימה, מחפש להתחזק, כל אחד במה שהוא יתחזק, ובודאי שכל חיזוק רוחני הוא דבר אמת, אבל הוא לא בהכרח נוגע בנקודת הדבר.

כל נקודת החיזוקים שישנם, אם זה יהיה מאה ברכות, אם זה יהיה פיטום הקטורת, אם זה יהיה חיזוק בלשון הרע, באהבת הבריות, באמונה בהשגחה פרטית, שכל הדברים האלו כולם הם בודאי אמת, אבל זה לא נוגע בשורש הצרה שבתוכה אנחנו נמצאים. צריך בהירות עמוקה שהאדם יבין מאיפה עומק הצרה, וכשהוא מבין מהי עומק הצרה,

האחרון – "ליבא לפומא לא גלי", אבל זהו! נמצאים בתוך אותו מקום, נמצאים בתוך אותו מצב.

או שהאדם קושר את עצמו לא-ל חי – "עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים, אם ה' האלקים לכו אחריו" (מלכים-א יח, כא). מתגלה המעמקים של עומק הנשמות, מתגלה הכח לקשור את הנפש באמיתות, בפשיטות, בתמימות, עמו, אצלו, להתכלל בו יתברך שמו, אין עוד מלבדו, זה מה שיש.

התביעה כיום מהקב"ה היא לבחור את חיי הנצח, ומי שיבחר יזכה לעבור תקופה זו בניסי ניסים

בכל הדורות כולם, היה תקופות יותר של שמחה, והיה תקופות יותר של צרות. וכאשר מגיעים הצרות, כדברי חז"ל, בכל הסוגיות בתענית, והרמב"ם בתשובה כידוע, שהקב"ה מעורר את הלבבות, לזעוק, להריע, לשוב בתשובה אליו יתברך שמו.

אבל, התשובה שהקב"ה תובע מאיתנו כאן, והתפילה שהקב"ה תובע כאן, היא לא התשובה והתפילה שעל דרך כלל נתפסת בנפשות, התביעה היא לגמרי אחרת.

התביעה היא לבחור את חיי הנצח, לבחור את חיי הנצח, לבחור לנצח נצחים את עומק ההתקשרות של הנפש.

מאיר עכשיו מצד אחד הפיתוי של הנחש, הס"מ שרכב על גמל – צורת נחש, "לדעתו של נחש", התערובת של ה"ערב רב". אבל מהצד השני מאיר – "ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם" (בראשית ג, כב), "לעולם" דייקא.

כאן מונח מעמקי הבחירה של הנפשות. ומי שיבחר בו יתברך שמו, יבחר להתקשר לבורא – השלב הראשון הוא תשובה, השלב השני הוא תפילה, אבל השלב השלישי הוא הקשר העמוק המוחלט אליו יתברך שמו, ואין בלתו.

ומי שיעשה את זה, יעבור את התקופה הזו באורח מישר, יעבור אותה בניסי ניסים של השגחה פרטית, "כשם שאתה הוה לו כך הוא הוה לך". הוא יעבור אותה באור ה', בהתקשרות אמיתית אליו יתברך שמו, והוא הוא זה שזיכה לחיות – "וחי לעולם", לנצח נצחים, אור פני משיח, בנין הבית, תחיית המתים, עולם הבא, נצח נצחים.

זו איננה עוד צרה שבאה לעולם

צריך להבין מה מונח כאן עכשיו על כף המאזניים. אם האדם רק מבין שזו עוד צרה שבאה לעולם, והוא מריע

מהות התקופה הנוכחית לאור נגיף ה"קורונה"

המשך מעמוד ג'

אזי הוא מבין מהי עומק הגאולה.

כל צורת החיים בדורנו איננה נכונה

הקב"ה זועק מכל צד, כל צורת החיים של השנים האחרונות, של המתירנות המופלגת, של הפתיחות לעולם, של הנסיעות בלוי לכל מיני מקומות, הימצאות במסעדות, הימצאות בכל מיני מאורעי תרבות, כל מיני צורות של חיבור של חברה, שנמצאים ב"איצטלה" של שומרי תורה ומצוות, שכל בר דעת מבין שכולו שקר מוחלט.

שרץ, אי אפשר לטהר אותו בק"נ טעמים, אפילו אם חותמים אותו עם פלומבה - הוא נשאר שרץ.

כל צורת החיים היא איננה נכונה! זו לא שאלה של חיזוק, זו לא שאלה של תיקון, זו היא ההבנה הבהירה, ההבנה הבהירה, שהחיים שהיו אינם!

הקב"ה ממוטט את הכל, הוא ממוטט את הכללות, הוא ממוטט את מה שהנפשות נשענו עליהם, אדם סמך על מה שיש לו כסף בבנק - הוא לא יכול לסמוך על זה. הוא סמך על מה שיש רופא שיכול לרפאות - אי אפשר לרפאות, הוא סמך על זה שיש צבא - הצבא לא יכול להילחם עם נגיף.

אין על מה לסמוך! יש גילוי בהיר מאוד למי שלא מתעקש אלא מבקש אמת, פותח את נפשו, מרחיב את לבבו, מביט באורח מישר, הוא מבין ברור מאוד - כל צורת החיים של השנים האחרונות היא הפוכה כמעט לגמרי מרצון ה'.

צורת החתונות בדורנו - "עולם השקר"

אפשר להיכנס פרט, ועוד פרט, ועוד פרט. הדוגמא המצויה שיש לכולם בשבוע האחרון - החתונות. שהקב"ה עכשיו סובב, שחוזרים לימי בועז, שלקח עשרה אנשים, או מעין כך, קרוב לכך - וככה מתחתנים.

הרי כל מי שמכיר מעט את החתונות, ואני הרי מכיר זאת מקרוב בחודשים האחרונים, אצלי בבית, כל מהלך החתונות הוא כולו "עלמא דשיקרא" [עולם השקר] מכף רגל ועד ראש, מכף רגל ועד ראש, הבזבוז, הרעבתנות, הפריצות הגמורה של כל הלבושים, זה הכל הפוך מרצון ה'.

מי שסובר שבחתונות הללו יש שמחה - זה לא שמחה. יש לחשוש למה שמברכים שהשמחה במעונו, כמבואר

בפוסקים במקום שיש פריצות. כל הצורה היא הפוכה לגמרי מרצון הקב"ה.

הקב"ה בא ואומר לבני אדם - אני לא שמח בשמחות שאתם שמחים, זה לא מה שאני רוצה.

בני אדם היו יושבים במסעדות ואוכלים, הרי היום אין לך כמעט כל מרכז עם מסעדות עם עוד הכשר ועוד הכשר, צומח וצומח, הקב"ה בא סוגר את הכל - זה אינו קיים.

כמה בני אדם כביכול "שומרי תורה ומצוות", שמפורסם בעיתונות שכאילו "חרדית", פרסמו נסיעות לפסח לשנה הקרובה - בקפריסין, ביוון, איפה לא. יש למישהו הוה אמינא [צד] בעולם שזה רצון הבורא!?

ברור הרי לכל בר דעת שכל המהלך הזה הוא כולו שקר! זה בלי שרויה, גלאט. ברור לכל בר דעת כל המהלך שקר, שקר, שקר.

הפלא עוד פעם, איך השקר המשיך כל כך הרבה זמן, לא איך הוא נעצר.

כל מי שיש לו לב יהודי, לב מרגיש, בכל השנים האחרונות הוא שבר כלי. ליבו דואג בקרבו, הוא כואב, הוא דואב, ליבו שותת דם, על נפשות ישראל שהלכו לאבדון בלי דעת - "נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד", "נהנו מסעודתו של אותו רשע" - זו כל צורת החיים.

הקב"ה אומר עתה לבני אדם להתנתק מ"המדיה"

הקב"ה בא ואומר לבני האדם - תעצרו רגע, תחשבו, אל תכנסו לחדרים ותתחברו עוד פעם למדיה, זה ליפול וליפול וליפול - כלום, להתנתק.

אדם חושב שהוא יקבל משם הוראות, משם הוא יקבל כסף מביטוח לאומי, שהכל יסתדר דרך שם - אוי לו למי שחושב שהישועה תבוא משם. שמשם עכשיו ילמדו תורה באותו מצב את כל כנסת ישראל, דרך שם זה יעבור - זה תורה של ערב רב, זה "אתמול לדעתי, היום לדעתו של נחש".

כאשר הקב"ה נתן לאדם עכשיו את אותם זמנים להיות לבד, מי פחות מי יותר, בתוך בני בית זה לא תמיד רוגע ושקט, תלוי כל אחד במצבים שלו, אבל הקב"ה מראה בדיוק את הכיוון. שם מתגלה היחידה שבנפש שבבית, שם מקום ההתבודדות - "הן עם לבדד ישכן ובגוים לא

מהות התקופה הנוכחית לאור נגיף ה"קורונה"

המשך מעמוד ד'

להיבדל, להתרחק, מכל מה שהיה נהוג בשנים האחרונות עד הקצה האחרון.

תמיד בני אדם אמרו קשה לפרוש – היום כבר ממה נפשך [מכל צד] הכל להתפרק, אין כבר לאיפה להמשיך, מנסים לאחוז בכח, בכח, בנ' של הנ' של שערי טומאה.

לבחור, להכיר, להתבונן, לראות את השקר המוחלט, המוחלט שקיים, בכל חיבור לכל תהלוכות החיים שהיו.

לראות איך נראו החיים של האבות הקדושים, של משה, אהרון, יוסף ודוד, להכיר את החיבורים שהיו שהם שקר, ולהתנתק מהם במעמקי הנפש. זהו הצד של השלילה.

ובצד של החיבור, להתקשר לעומק פנימיות נפשו, להתקשר למעמקי התורה בפנימיות, ולהתקשר אליו יתברך שמו קשר פשוט, אמיתי, נקי, ושם לדבוק ולעבור את כל מציאות החיים האלה.

האופן של ה"למעשה" – דברי הנפש החיים הידועים בשער ג' בפרק י"ב, של ה"סגולה גדולה ונפלאה" – "אין כוח שליט בעולם אלא הוא יתברך שמו", זו המחשבה הפשוטה שאיתה האדם צריך לילך, אבל זהו לא הסוף פסוק של הדבר. הסוף פסוק של הדבר הוא – הקשר העמוק הנפשי אליו יתברך שמו.

חזרת העולם לכמו שהיה - יותר גרוע מהמצב עכשיו

הקב"ה יזכה אותנו, שנזכה להיבדל מהשקר, ולא יעלה על דעתנו שתפסק המגיפה, והעולם יחזור לכמו שהיה, כי זו הקללה המוחלטת, הקללה המוחלטת, אם העולם יחזור לכמו שהיה, זה יותר גרוע מהמצב עכשיו.

לזכות להיבדל מן השקר, להתחבר בקשר עמוק, אמיתי, נקי, אליו יתברך שמו, לתורתו, מעמקים מעמקים מעמקים, ולקבוע את הנפש באותו עומק, זהו "בן עולם הבא" – כבר עכשיו.

יזכה אותנו הבורא, שנראה באור ה', שהיום תיעצר המגיפה, אבל באופן של כליו הנ' שבנ' שבטומאה.

"ועליו יזרח ה'" (ישעיהו ס, ב) – יאיר אורו יתברך שמו, גילוי משיח בפועל ממש – "כי עין בעין יראו בשנה ה' ציון" (שם ח, נב). ■

יתחשב" (במדבר כג, ט), התורה ניתנה במדבר שנבדל מכל האומות כולם, וכשנכנסו לארץ ישראל יש מצווה להשמיד את הז' עמים. "סיני" – שמשם ירדה שנאה לאומות העולם, יש היבדלות, יש מחיצות, יש הבדלות, יש חיי קדושה, יש מציאות ה' בקרבו, יש התקשרות לא-ל-חי, זה מה שהנפש בעומק צריכה לחפש.

עתה זו הבחירה של אחרית הימים

כאן מונח עכשיו עומק מעמקי הבחירה של כל נפש ונפש.

הרי כל אחד מהנפשות נמצא כבר מימות עולם – "ישראל עלו במחשבה תחילה להיבראות" קודם שנברא העולם (ב"ר, בראשית, א). וכל אחד ואחד מאיתנו עבר הרבה בחירות. הבחירה השורשית שעברנו עד היום הייתה מתן תורה. אבל כפי הנראה, התקופה שאליה אנחנו נכנסים, איננו יודעים כמה זמן זה יימשך, אבל – זו הבחירה של אחרית הימים, זו הבחירה של נצח נצחים.

זו הבחירה האם האדם בוחר בתוך כל המצב הזה – לנסות לשמר את מה שהיה, אי אפשר את הכל, אז לפחות חלק, קשה להתנתק נפשית, הוא צריך על מה להישען, הוא צריך לבדוק, הוא צריך לראות, הוא צריך ליהנות. או שהוא בוחר לחיות בעולם הבא – אין בו לא אכילה ולא שתייה, אלא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם, ונהנים מזיו השכינה, נהנים מזיו השכינה.

זהו חיים של יהודי, שהחיות האמיתית שיש לו – הוא נהנה מזיו השכינה.

הוא צריך לאכול, הוא צריך לשתות, הוא צריך להתלבש, אבל זה כלאחר יד. ואם יש בזה טיפה הנאה, הרי זה כדברי ה"מסילת ישרים" – בשביל יישוב דעת לעבוד את בוראו, אבל לא מעבר לכך. גם כשהוא טועם מאכל, ויש לו בו טעם, זה בשביל השקט של הנפש הבהמית, אבל החיים הפנימיים זה ה"נהנים מזיו השכינה" – כאן מקום החיים.

להתבונן בשקר המוחלט שקיים - ולבחור להתקשר בעומק הנפש לקב"ה ותורתו

מי שרוצה לראות בישועת ה' – "כי עין בעין יראו בשוב ה' את שיבת ציון", לראות את אור ה' חוזר וחופף עלינו, ובוקע אל תוכנו – הוא עומד בפני נקודת הבחירה האמיתית. במהלכי הזמן שלתוכו נכנסנו בתקופה הזו,

שאלות ותשובות בענין התקופה מתוך כתב יד

מגפת "הקורונה" בסין - סיבתה ותיקונה

שאלה לכבוד הרב. בימים אלו ישנה מגפה בסין בשם "קורונה", והיא מתפשט במהירות והורגת אלפי אנשים גויים סינים.

איך אנחנו כיהודים צריכים לראות זאת, האם לשמוח באבוד רשעים רינה, או שאין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל ואנחנו צריכים להתחזק. ואם להתחזק, במה להתחזק? תודה רבה.

תשובה כיוון שאין עיקרה להרוג עוברי עבירה בעיקר, אין שייך באבוד רשעים רינה. אלא כל פורענות שבאה לעולם לא באה אלא בשביל ישראל.

ובעבר כאשר היו מגפות התפשטותם הייתה קטנה יותר רק בכפר, עיר, או מדינה סמוכה. אולם עתה שכל העולם הפך לכפר קטן, הדבר מתפשט במהירות בכל העולם. וזו המגפה הראשונה החזקה ביותר מאז שהעולם כולו כפר קטן שכולם מעורבים זה בזה, וע"ז מקבלת מגפה זו פנים חדשות. בחינת כתר דקליפה. ושמה "קורונה", קור ו-הן. נפרדות, קור היפך חמימות. ואותיות ה"ן אין להם בן זוג כמ"ש חז"ל עה"פ "הן עם לבדד ישכון". והוא עומק הגילוי, שכח החיבור שמחבר את כל העולם, אינו חיבור של חמימות, אלא חיבור של קרירות, עמלק, "אשר קרך". כי עיקר החיבור עתה בעולם אינו פנים בפנים, אלא אחור באחור, ע"י שליחת הודעות וכו'. כי זהו מדרגת הדור, "חיבור של קור".

ושורש התיקון להתחבר לטובים ומזוככים לפי ערך כל אחד. וכן חיבור של חום. וזהו סוד משיח, אותיות יש-חם.

המשך שאלה בענין ה"קורונה"

שאלה אנחנו מודים לרב על שאלתינו בנושא פורענות בעולם, זה ממש עזר לנו. ברצוננו לשאול שאלה על התשובה. א. משמע מהתשובה שהחיסרון שלאדם יש חיבור של "קור" הוא חסרון יותר גדול מכאשר הוא עובר עבירה. מדוע, הרי בפועל הוא לא עובר על איסורים ולאווין, הרי בחיצוניות הוא מקיים את התורה.

ב. האם על החיסרון של חיבור בקור ישנו חיוב מיתה ?

ג. האם נכון לקשר את זאת לבית שני שהיה שנאת חנם,

או לג' עבירות חמורות, או שזה משהו חדש שנתחדש בדורנו בכפר הקטן ?

ד. הרב כתב שיש ב' חלקים - א. להתחבר לטובים ולמזוככים. ב. חיבור של "קור". אז מדוע התיקון הוא לא רק ע"י חיבור של של "חום", וממילא יתוקן החיבור של "קור", ולמה צריך תיקון ע"י חברים מתוקנים? תודה רבה.

תשובה נבהיר את שורשי הדברים בהרחבה מעט בס"ד.

א. הקב"ה ברא את עולמו עם פנימיות וחיצוניות, אור וכלי, נשמה וגוף.

החיבור הפנימי יש בו ב' מהלכים. א. חיבור עצמי של האדם לעצמו. וזהו בחינת אהבת עצמו, והוא "קר", כי חיבור של שני עצמים יש בו חום, אולם חיבור עצמי הוא קר. וזהו קור של קדושה, אהבת העצם. ולא אהבת אני של "אגו". אולם כאשר כח זה נופל לקליפה זהו כוחו של עמלק "אשר קרך", קור של קלקול. ואזי הקשר עם בני אדם נעשה באופן של קרירות. ולהיפך כח החמימות הולך לחמימות לדבר עבירה, עריות וכדו'. ואף החיבור לעצמו נעשה ע"י חיצוניות וזהו חום.

והנה הקור אינו עבירה בפועל אלא שורש כל העבירות, כי הוא הכח המניע את המצוות, והגורם לכל העבירות. וכיסוד דברי רבותינו שהמידות הם השורש הפנימי למצוות ולתורה, מעין כך החמימות היא שורש לכל חיבור.

ב. חיבור לקור זהו גופא מיתה, דבקות בעצם מהות המיתה. כי החי חם, והמת קר.

ג. זהו דבר חדש. ונבהיר בהרחבה מעט בס"ד.

ג' עבירות חמורות הם השורשים של כל העבירות. אולם הם ג', אבל יש להם כח מאחד, והוא שנאת חנם, שממנו יונקים ג' העבירות.

אולם בדור זה, דור עיקבתא דמשיחא, מתגלה השורש הפנימי של שנאת חנם, והוא "פרוד בעצם", עצם ה"עלמא דפרודא". משא"כ בבית שני נתגלה פרוד במקרה, שגם יכול להתאחד. בחינת חיה שבנפש. לעומת ג' עבירות שהם בחינת נפש רוח נשמה.

משא"כ בדור זה, פרוד זה הוא קליפה של זה לעומת זה, בקדושה הוא בחינת יחידה שבנפש, קור דקדושה כנ"ל,

שאלות ותשובות בענין התקופה מתוך כתב יד

המשך מעמוד ו'

וכלולה בו ית"ש באמונת אומן שאין שליט אלא הוא ואין בלתו, ויש לשנן את סגולת הנפש החיים, שאין שליט אלא הוא ואין בלתו, וזו הדרך הנכונה והיחידה לעבור את התקופה של קליפת שער הנון דנו"ן.

ולפיכך יש לקשור את הנפש בו יתברך שמו באהבה וחיבה, וביטול בעצם אליו יתברך שמו. ועל ידי זה לחיות חיי שעשוע בו ובתורתו, והוא חיי האמת בכלל, ובדור זה בפרט, ובתקופה זו בפרט ממש.

ותקוטינו ותפלותינו שקליפת נון דנו"ן, המדיה, תבקע זה עתה ויתגלה משיח השתא ממש, ויאור כל העולם מיחודו ויחידותו יתברך שמו, כי אין בלתו, אין עוד מלבדו ואפס זולתו.

מגפת ה"קורונה" – צורת העבודה היחודית בתקופה

שאלה: שלום הרב הגאון שליט"א. עם ההודעה כי ישיבות, חידורים, בית יעקב ובתי כנסיות שלנו סוגרים את דלתותיהם בגלל חששות מפני נגיף הקורונה, היכן צריך להתמקד בעבודתנו באופן ספציפי? מה עלינו לעשות כדי שיזכה אותנו השם?

עם כל ברכות השמיים.

תשובה לכל תקופה עבודה המתאימה לאותה תקופה. ולכך מלבד העבודה הראויה בכל צרה ח"ו, לשוב בתשובה, ולזעוק לה' עליה, ולתת צדקה, ישנה עבודה יחודית נוספת לתקופה זו.

תקופה זו אינה עוד תקופה בשלשלת של התקופות מן ימות העולם מראשיתו עד אחריתו, אלא זו תקופה של שלב אחרון בגלות. אולם אין אתנו יודע כמה זמן תהא תקופה זו.

מהות תקופה זו הוא גילוי של שער הנו"ן דנו"ן. וזה לעומת זה עשה אלקים. יש להתבונן במבט פנימי על הנגיף קורונה, כמהות, ולא כנגיף פרטי, כי הנגיף אינו אלא גילוי למהות פנימית.

מהות תקופה זו: "לפיכך נברא האדם יחידיו", וכח זה מתגלה בעולם כולו, רובו ככולו.

לבדו של קדושה. ובקלקול זהו קור של קלקול, בדידות. מדרגה זו נקראת כתר דקדושה, לעומתו כתר דקלקול, קורונה - כתר דקליפה.

יש להבין מאוד, שעד שנת תשע"ט נותר אר"ך שנים לסוף העולם שהוא שית אלפי שנים. ומשנה זו נתקצר האר"ך, ונעשה זעיר, ולכך נגלה יותר ו"גבי דיליה", ונתעלם במדת מה מהלך של "מאריך אפיה". ולכך משנה זו כל העולם כמרקחה, ובפרט בארץ ישראל, ולא יהיה השקט עד ביאת גואל בב"א.

ובשנות מנין הגויים, זהו שנת עשרים - עשרים, 20-20, ונודע שעשרים בגימט' כתר. וזהו הגילוי השתא, כתר שבכתר, עשרים - עשרים.

ומצד כך נגלה מהלך של התבודדות בעולם, בקלקול בדידות, שלא יכנס איש לתוך ד' אמות של חבירו. כי דל"ת אמות הם מקומו מדין היחידה. וכן להסתגר בבית. ונודע שנפש עיקרה בכבד, רוח בלב, נשמה במח, חיה בבגדים, ויחידה בבית, ולכך יש להסתגר בבית.

והבן שהקב"ה ביטל כל כח של חיבור של טומאה, בילויים, מסעדות, תרבות, טיולים, נסיעות לחו"ל, כל עלמא דשקרא שנותר בקיומו כל השנים האחרונות.

אולם כמו שביציאת מצרים נותר ביציאתם "בעל צפון", שהוא שורש לכל העבודות זרות. כן השתא נותר עיקר שער הנ' דקליפה, נון דנו"ן, המדיה, האינטרנט, ועכשיו שבני אדם מסתגרים בבתים כל חיבורם על ידו. והוא הקליפה הקשה שעדיין לא נבקעה, נו"ן דנו"ן, כתר דכתר, והיא היא השולטת עתה כמעט ללא מיצרים.

וביטול קליפה זו ע"י הארת משיח הנמצאת עמנו כבר עכשיו, ומאירה אור של כתר דכתר, וכאשר תבקע ותבטל את המדיה, יבוא משיח בפועל. אולם כל זמן שלא בא עדיין, הכח השולט בעולם הוא נו"ן דנו"ן, ובו כלול הכל בערבוביא, קדושה וטומאה, מן הקדושה העליונה עד הקצה התחתון. ולכך בדור זה השתא הכל מעורב ומבולבל באופן מבהיל שאין הדעת סובלתו, ודבר זה לא ישתנה עד ביאת משיח.

ד. מחד יש לבנות חיבור של חום היפך קור, חום דקדושה, אולם אין זה העיקר. אלא העיקר קור של קדושה שזהו עיקר הגילוי השתא. "יחידה שבנפש", שכולה דבוקה

שאלות ותשובות בענין התקופה מתוך כתב יד

המשך מעמוד ז'

אמיתי, התקשרות. אולם נצרך זהירות רבה מאוד, עד כמה שניתן להתדבק בטובים בפועל. ובפנימיות הנפש להתדבק בשורש כל נשמות ישראל, בכלל ובפרט. אולם בפועל להתדבק בטובים, טוב לבבי וטוב רוחני.

אולם זהו רק פן אחד של דברים, היפך קורונה, קור, קרירות, חום, אהבה, התדבקות. והפן השני הוא קור של קדושה, התבודדות עם עצמו, ועם בוראו. סוד גילוי היחידה שבנפש, שהקורונה היא קליפה לעומת היחידה שבנפש, שמאירה בתוקף רב בעת זו, שהוא אור הגאולה שתהא במהרה, אכ"ר.

ב. תפלה מועילה בכל עת, פעמים בשלמות לבטל הגזירה, ופעמים במקצת להקל מעט. ואפילו אם ח"ו נגזרה גזירה שאי אפשר לבטלה ע"י תפלה, כמו שהיה ס"ד בימי הפורים, מ"מ ניתן ע"י תפלה להמתיקה ולהקל בה.

זאת ועוד. עיקר מהות התפלה בעת זו, שעם ישראל בפרט, וכל יושבי תבל בכלל, ישובו בתשובה שלמה, ויכירו שהקב"ה מראה לכולם שאינו חפץ בשקר של הקשר בין בני אדם, קשר של מסעדות, טיולים, תרבות לילה, קבוצות חברתיות, שליחת הודעות וסרטונים ועוד ועוד, שכולו שקר. ויסודו שער הנו"ן של הקליפה, קשר-שקר. ויתר על כן נו"ן דנו"ן, עצם השקר עצמו.

וע"י שיכירו אמת זו וישובו בתשובה שלימה לפניו יתברך שמו, יתגלה שער הנו"ן דנו"ן דקדושה. ובשום פנים ואופן אין להתפלל שתעצר המגיפה והעולם יחזור למה שהיה קודם לכן, כי המשך העולם כמו שהיה, הוא מר ממות, טומאה שזועקת מכל צד, שלב כל יהודי טהור נשבר מצד עצם ההמצאות בעולם הזה לעת זו.

ורחמנא ליצלן שבשעת המגפה, כיוון שבני אדם יותר סוגרים בבתיים במקום לדבוק ביחידה שבנפש, ולהתבודד עם נשמתו ועם בוראו, רחמנא ליצלן יותר דבקים באתרים ורשתות חברתיות, וזהו עומק הנפילה הנוראה לשער הנו"ן דנו"ן שעיקר חיותם ממקור זה.

ולעת זו נגלה ביותר תוקף מי לה' אלי, לדבוק בהשי"ת ובתורתו, ובנשמתו, או ח"ו ליפול למעמקי שער הנו"ן דנו"ן. ועל זה באה עומק התפלה. ולכך נצרך שתפלה זו תבוא מעומק הנשמה, כל אחד לפי ערכו מהמקום הכי עמוק שמכיר בתוך עצמו. כי הדבר שעליו אנו מתפללים הוא על העומק הגמור בנשמותינו. ■

וצורתו שכל אדם נצרך להיות יחידי. בחלק החיצוני זהו להיות לבדו. בחלק הפנימי יותר, להכיר את יחודו, במה הוא יחיד ואין דומה לו כלל מימות עולם, בתורה ובמידות.

החלק הפנימי יותר, לקשור קשר של "בן יחיד" לקב"ה ותורתו. וזהו עומק ההארה המאירה בעת זו. ומי שיזכה לעשות עבודה זו כראוי, הוא יזכה לראות פני משיח בשלמות.

ראוי מאוד להתבונן מאוד בדברים, להשכילם, להבינם, ולהשיבם אל הלב, ולפ"ז לסדר את סדר העבודה הפנימית כראוי לעת זו.

תפילתנו ותקותינו שתקופה זו של שער הנו"ן דנו"ן תהא קצרה ביותר, ובעת זו ממש יגבר נו"ן דנו"ן דקדושה על הפכו, ומיד יבוא גואל.

מגפת ה"קורונה" - צורת התפלה והקבלות המעשיות בעת הזו

שאלה שלום לכבוד הרב. ראיתי את תשובת הרב בנוגע לשורש גזירת הקורונה, וההשתדלות הנצרכת בעניינה. בנוסף לקבלות, בלי נדר, שקיבלנו אני ואשתי (להרבות בצדקה, להשתדל בהכנסת אורחים הנמצאים בתהליך קירוב - גם אם בשלב מאוחר יותר מטעמי זהירות ושמירת הלשון - כולן על ציר דיבוק חברים, כפי שהבנו מתוך דברי הרב שזהו צורך השעה). אני מנסה להתפלל. כאן הבעיה: אני מרגיש כמו 'זבוב על הקיר' בכל הנוגע למצב, המוגדר כמגפה עולמית. האם יהודי פשוט יכול לשנות ולו משהו, כאשר העולם כולו כמרקחה? האם תפילתו בנושא תשמע? מה גם, שככל הידוע לי, ישנם מצבים בהם ישנה גזירה על כלל הציבור, ואז ליחיד יש פחות משמעות אם בכלל (אם כי איני יודע מקור לכך וייתכן שאני שוגה).

אשמח אם הרב יעמידני על האמת בשני הנושאים האחרונים, וכן לשמוע האם כיוונו לדעת הרב בקבלות שקיבלנו. תודה.

תשובה א. כל דבר מורכב מחיצוניות ופנימיות, גוף ונשמה, כלי ואור.

צדקה, הכנסת אורחים וכדו' זהו החיצוניות, הגוף, הכלי. ונצרך לצרף; עמו פנימיות, נשמה, אור. והוא דיבוק פנימי

שאלות ותשובות בענין התקופה מתוך השיעור בחולון

זורח, אלא שמכנגדו יש נקודה המסתירה, אבל מי שמסלק ולו במעט את נקודת ההסתרה - האור מיד זורח עליו. לכן אין כל כך קושי מול כל העולם כולו, כי כנגד כך - "זה לעומת זה עשה אלוקים", האור העצמי הפנימי המתגלה הוא בתוקף רב.

מהשיעור הקבוע, בחולון
יום ד', כ"ב אדר, תש"פ

לכל החפץ לשמוע את השו"ת
בקול הלשון 073-295-1245,

ללחוץ 2 (בלבבי בעברית) < 12 (צורת אדם) < 5 <
לעבור לשו"ת שבסוף השיעור

הזדמנות לגעת בחיי הנצח

שאלה זו הזדמנות להתעורר?

תשובה זו הזדמנות לבקוע לגעת בחיי הנצח, וזו עומק הבחירה איפה האדם בוחר להיות לנצח נצחים.

עיצומה של מלחמת גוג ומגוג

שאלה אתמול הרב דיבר שהעולם הגיע למצב של "זה לעומת זה", הסקתי מכך שאנחנו במלחמת גוג ומגוג.

תשובה בעיצומה.

העבודה המעשית במצב הנוכחי

שאלה מה לעשות למעשה - להתבודד?

תשובה להתבודד בפועל זהו החלק התחתון, "להתבודד" כלומר להתנתק נפשית ומעשית מכל תנועת העולם שכולו נעוץ בשער הנ' דנ'.

כיצד להתמודד עם כל הטומאה

שאלה מה יהיה, איך להתמודד עם כל הטומאה?

תשובה יש שני חלקים. יש חלק אחד שתלוי בבחירתו של הקב"ה, איך הוא יגאל את ישראל. אם הוא יגאל אותם במידת הדין, אזי "מי יצדק לפניך כל חי", וח"ו כדברי החסד לאברהם הידועים - ישארו שבעת אלפים אנשים. ויש את האופן השני, שהקב"ה יגאל באופן של "זקן מלא רחמים", ואזי הקב"ה יעורר את הנפשות מבפנים להכיר אותו, ועל ידי כן שבים מיד בתשובה, ונגאלים.

הסתכלות על המצב הנוכחי

שאלה האם מה שקורה היום זה מצד ה', או שאפשר לומר שזה מצד הסיטרא אחרא. ה' ניתק את בתי הכנסיות והמדרשות, אז איך רואים זאת, מצד ה', וא"כ מה ה' רוצה מאתנו.

תשובה כל דבר בעומק זו השגחת הקב"ה, גם הסט"א אין לו שליטה עצמית, אלא הכל בהשגחת הקב"ה. מה שמתגלה למעשה, יש דבר שמתגלה להדיא בגילוי של השי"ת, ויש דבר שמתגלה באופן של הלבשה רח"ל של הסט"א. מה שמתגלה מצד ההתגלות החיצונית, כמעט הכל בכל מכל כל מולבש בהנהגת הסט"א. אבל מצד האור הפנימי הבוקע, מי שבוקע ומסיר מעצמו את ה"ערב רב", אזי הוא בוקע לאור הפנימי, ושם כולו נמצא בידי ה' יתברך שמו.

ומה יהיה - אין אתנו יודע עד מה. עבודת כל יחיד ויחיד היא, מכח ההארה של הנפש, כיוון שהאור של שער הנ' דקדושה מאיר, כל אדם שמעט מפנה בבחינת "ואנכי פניתי את הבית", הוא יכול לחוש את האור הפנימי בהתגלות.

כלפי מה ששאלתם איך לילך כנגד כל העולם כולו, "אברהם העברי", כל העולם כולו מעבר אחד והוא מהעבר השני, זה אברהם העברי - "מי האיר ממזרח צדק". אבל ישנו הבדל יסודי בין מה שהיה עם אברהם למה שיש היום. בפשטות, אברהם השריש זאת, ואנחנו בני בניו, ולכן הכח מושרש בתוכנו. אבל ההבדל הנוסף השורשי ביותר הוא, שאברהם פעל באופן שהיה הסתר, והציץ עליו בעל הבירה לאחר יגיעתו. אנחנו נמצאים במקום שהאור כבר

שאלות ותשובות בענין התקופה מתוך השיעור בחולון

המשך מעמוד ט'

סופה של ה"מדיה"

שאלה מה יהיה עם התקשורת?

תשובה זהו הדבר האחרון שהם ינתקו, מזה הם חיים, מזה הם לא ינתקו, הקב"ה ינתק את זה, לא הם.

מהי עבודתנו

שאלה מה העבודה שלנו?

תשובה עוד פעם, לבטל כל חיבור נפשי, ועד כמה שניתן מעשי, מכל תהלוכות העולם, ולהתחבר אליו ית"ש ותורתו, ותו לא. בעומק, להתחבר לנשמות ישראל, ובפועל להתחבר רק לאנשים ככל שיותר קרובים לקדושה.

האם להשתדל להכין אוכל לשעת חירום

שאלה: יש צורך לעשות פעולות להכין לשעת חירום, או שאין צורך? אוכל, ושאר דברים.

תשובה אין תשובה אחת לשאלה הזו, זו שאלה של בטחון מול מציאות של השתדלות, כל אדם במדרגתו שלו. בודאי שמצד סדרי ההשתדלות הסבירים של העולם, שאין אתנו יודע עד מה, לא אנשים שנמצאים בחלק שאינו שייך להנהגה, וגם האנשים שנמצאים בהנהגה, אנו מדברים עכשיו על ההנהגה החומרית של כל העולם כולו, אף אחד מהם לא יודע בדיוק מה יהיה. אנו נמצאים בסדר זמנים כזה שמצד מדרגת השתדלות כל אדם מכין לעצמו לתקופה מסוימת סבירה שיהיה לו דברים שהוא יוכל להתקיים, זהו מצד מדרגות ההשתדלות הסבירה. מכאן ואילך כל אדם לפי מדרגת בטחון, זהו השיעור כמה הוא צריך להשתדל, אבל אין תשובה אחידה לכולם מה לעשות. האם מצד ההשתדלות צריך להכין לעצמו אוכל - התשובה המוחלטת - כן. כמה - תלוי במדרגתו.

שאלה לכמה זמן?

תשובה המחשבה היחידה שיכולה להיות בגדרי השתדלות זה לחשוב על התקופה הקרובה שיהיה מהיכן לחיות. על התקופה הרחוקה אין לאדם אפילו תחילת אופק שיכול לחשוב, ואין שום נפק"מ לעתיד הרחוק, לעתיד הקרוב זו עוד השתדלות סבירה של האדם, לעתיד הרחוק אין שום נפק"מ, הקב"ה ינהיג את עולמו, ועצם כך שהאדם

חושב על כך, הרי שהוא מתעקש להישאר בעולם הקודם, ולא מוכן להיכנס לעולם חדש. לתקופה הקרובה - זו השתדלות סבירה במדרגות שבני אדם נמצאים. בתקופה הרחוקה - הפשט הוא שהוא רוצה להיקבע כאן, אם הוא רוצה להיקבע כאן, אזי הוא לא רוצה לצאת מהגבולות, וזהו אותם אלו ארבעה חמישיות שמתנו במכת חושך.

המבט על הניתוק מתהלוכות העולם

שאלה מה המבט על הניתוק החברתי?

תשובה אם כל התהליך שהקב"ה עשה שכל אחד חייב להתרחק מהשני מצד סכנה בריאותית, שזה מורה "משרד הבריאות", כלומר שהבריאות הפנימית היא להיות מנותק נפשית מכל תהלוכות העולם. מה יותר ברור מזה - הרי הדבר עומד נגד העיניים, הם זועקים את האמת רק ב"איצטלא" של שקר, אבל הכל ברור.

אם פעם היו מדברים עם מישהו להתנתק מכל התופעות שקיימים בעולם - "מזה קשה לי, מזה אני לא יכול, כולם נוסעים, וקשה לי להתנתק". היום מה עשה הקב"ה, ניתק את כולם, וכל אחד סוגרים אותו בבית. ואזי, או שהוא מחובר לני' של הני' של שערי הטומאה, יושב עם כל המכשירים, שזה הדבר היחיד שנשאר לאדם, ומשם הוא מתחבר לכל העולם כולו, והוא מכניס את עצמו למעמקי הני' שבני'. או שהוא לוקח את ההגדרה כפשוטו, להתנתק מהכל, יש רק בורא עולם, "עם לבדד ישכון", "ויוותר יעקב לבדו", "אין עוד מלבדו", זה ה"לבדו" האמיתי, זהו כל המהלך. כנסת ישראל כולה לבדה, הוא עצמו גם כן נמצא לבדו, מקושר ישר לקב"ה, זה החיים האמיתיים, פשוט וברור.

מהי צורת התפלה בעת הזו

שאלה הרב אמר שאם העולם יחזור למצבו הקודם זה עצמו הקללה, לפיכך על מה צריך להתפלל?

תשובה: התפלה העמוקה היא, שצריך שהאור של הני' שבני' יגבר על הני' שבני' של הקליפה, בחיצונית זה גופא יבטל את הנגף, אבל הביטול יהיה מתוקף נקודת האור שהכניע את נקודת הרע. ולא כמו כל מחלה כפשוטו, שתסור מן העולם ואז העולם ח"ו חוזר לקדמותו.

שאלות ותשובות בענין התקופה מתוך השיעור בחולון

זועקת להתנתק, וזה גופא נקודת המסירות נפש בפנימיות.

כמה זמן יקח התהליך

שאלה כמה יקח התהליך הזה?

תשובה כמה זמן לקחה השואה - שש שנים. אי אפשר לדעת.

כיצד הוא הקשר עם בני המשפחה ששוהים עמם עתה זמן רב

שאלה מה עם הקשר לבני המשפחה שנמצאים עמם עתה הרבה זמן בבית?

תשובה צריך להישאר עם הקשר הנפשי העמוק מדין אהבת ישראל, ולא עם הקשר הנמוך שמתלבש בדברים אסורים, או בדברים של הבל. לכל הפחות שישאר רק הקשר שנובע מהחיבור שיש לאדם עם בני משפחתו, שזה החלק הדק הנקי יותר ביחס לכל החלקים האחרים. אבל כל שאר החלקים זה "עלמא דשיקרא".

האם העולם יותר טהור עכשיו

שאלה העולם עכשיו יותר טהור?

תשובה יש כאן שני צדדים למטבע. מצד אחד הקב"ה מבטל כביכול את כל הטומאה שהייתה עד היום בעולם ברובד של המ"ט, והמ"ט שבני, ומצד כך החלקים החיצוניים יותר קל להתנתק מהם, כמו שהוזכר קודם לכן - אנשים נסעו לחו"ל לטיולים, הלכו למסעדות, כל מה שיש, כל תהלוכות העולם שישנם, קנו בגדים לרוב, וכו' וכו', מכל זה יותר קל להתנתק כי אין את המציאות. אבל מצד שני הנ' שבני מתחזק יותר, כמו שהוזכר - מה עושים עכשיו בני אדם שנמצאים בבתיהם, אין להם מה לעשות, כולם משוטטים היכן שהם משוטטים ברשתות, ומצד כך החיבור שלהם הופך להיות שכל חיותם הוא משם. לפיכך, המ"ט, והמ"ט שבני הוחלש, אבל מצד שני הנ' שהנ' קיבל תוקף עצום שמשם בני אדם מרגישים עכשיו שהם יונקים את עיקר חיותם.

האם ההתעוררות של בני ישראל תביא את הגאולה

שאלה האם ההתעוררות שלנו תביא את הגאולה?

תשובה בלשון פשוטה מאד, אתם מעמידים שאלה, האם זה ב"אתרעותא דלעילא" [בהתעוררות מלמעלה] או שזה ב"אתרעותא דלתתא" [בהתעוררות מלמטה], אזי מצד ההבנה הפשוטה, "כימי צאתך מארץ מצרים הראנו נפלאות", כמו שגאולת בני ישראל ממצרים הייתה באופן שעיקר הגאולה לא הייתה בפסח, אלא בשביעי של פסח, "סגר עליהם המדבר", מכח שמצרים רודפים אחריהם. ושם היה צריך נחשון בן עמינדב לקפוץ לים מכח מסירות נפש, ולהיגאל. כגאולה הראשונה כך הגאולה האחרונה. ועיקר הגאולה מצד ה"אתרעותא דלתתא" במסירות נפש אליו יתברך שמו, וזה גופא מעורר את הנקודה הראשונה של ה"עלה ברצונו" של ה"אתרעותא דלעילא". אבל היא גופא זה מכח ה"אתרעותא דלתתא" ואחרי שהיא הושלמה, יחזור הרצון הראשון.

זהו הסדר הפשוט. אבל אם הקב"ה, כביכול בחירת הא"ס ב"ה תבחר לחזור ולעורר נקודת התעוררות ראשונה חדשה, יכול להיות צד מהלך הפוך. בלשון עמוקה יותר, אנו נמצאים בסוף העולם הזה, ותחילת העולם הבא. אם המהלך הוא מדין סוף העולם הזה, המהלך הוא קודם מסירות נפש של התחתונים. אם המהלך מתחיל מהארת תחילת העוה"ב, אזי מתחיל מה"עלה ברצונו" הראשון הפשוט, ואז הסדר יהיה הפוך.

מהו גדר המסירות נפש בזמן הזה

שאלה מה גדר המסירות נפש?

תשובה יש חלק מעשי ויש חלקינפשי. בחלק המעשי כוונת הדבר שהאדם מתגבר בכל יום על נקודה שקשה לו, והוא מתמודד איתה. בנקודה הפנימית הנפשית, זה ההתנתקות, "נפש" מלשון "רצון", הוא מתנתק נפשית עמוק עמוק עמוק מכל תהלוכות העולם שנמצאים, בו בזמן שהוא יודע שכהרף-עין כבר שום דבר לא יהיה. כמה זמן זה יקח - הקב"ה יודע. אבל נפשית הוא רואה שהכל מזדעזע, הוא רואה שרמת החיבור לשם אפילו מבחינה מעשית - הוא לא יודע כמה זמן זה יקח, לפיכך הוא מתנתק נפשית עמוק עמוק. יתר על כן, כיוון שהכל שקר, אזי הנפש

שאלות ותשובות בענין התקופה מתוך השיעור בחולון

המשך מעמוד יא'

תשובה העולם לא יחזור לקדמותו, יכול להיות שהתהליך יהיה קצר, יכול להיות שיהיה ארוך, לקדמותו הוא כבר לא יחזור, אחרי כזו נפילה אין שום סיכוי שהוא יחזור לקדמותו. זה לא כמו אחרי מלחמת העולם השנייה שהעולם חזר, הוא לא יחזור לקדמותו - זה ברור. כמה זמן יקח התהליך, ואם יש בו עליות ומורדות, וכמה דמיונות של התייצבות, אבל הוא לא יחזור לקדמותו.

ההבדל בין השואה שלאחריה הייתה תקומה למצב הנוכחי

שאלה מה ההבדל בין השואה שאחריה היה תקומה למצב הנוכחי?

תשובה ההבדל הוא, שכאשר אנו מתייחסים לדבר מצד נקודת הפנימיות איפה שורש נקודת הדבר, לא מצד ההלבשה שבדבר. אם אנו מתייחסים לנקודת השואה למשל שמתו ששים ריבוא מישראל ויתר על כן, אזי הגדרת הדבר - המוות הוא מוות שהיה כסדר רוע שהיה בעולם, לא הייתה טומאה חדשה בעצם שהתגלתה, הייתה את ההשכלה שהביאה לכל הדבר, והרי שהשורש היה במוחין, והנפילה הייתה מכנגד לכך. כאן הנפילה היום היא לא במוחין, היא בלמעלה מטעם ודעת, ואם זו הנפילה, הרי שאחר הנפילה הזו אין נפילה נוספת [הוספת הרב שליט"א בע"פ: מצד העונש, העונש בשואה גם היה "למעלה מטעם ודעת", אלא שהנפילה הייתה במוחין. אבל בתקופתנו, גם הנפילה היא למעלה מטעם ודעת]. ■

ולכן יש כאן שני צדדים למטבע, מצד אחד אנחנו שמחים לאיד על הרע שנפל - "הוא אינו שש אבל משיש אחרים", והרע שנפל יש בו שמחה. אבל מצד שני התוקף של נקודת הרע שהתגלתה היא הרבה יותר חזקה ממה שהייתה קודם לכן, ומכנגד אור ה' החופף, גם כן נמצא בגילוי יותר. יש כאן שני צדדים.

להתעסק בשאלה הנצחית ולא במה שיקרה בחיצוניות

שאלה עם ישראל יפגע?

תשובה אתם מתייחסים להלבשות החיצוניות, ואינני יודע. אנו מתייחסים לנקודה הפנימית, בנקודה הפנימית עם ישראל נפגע כמעט כל כולו. אנשים מתעסקים בגלד החיצוני - מה שיקרה, עצם ההתעסקות בזה הינה עצם נקודת הנפילה, צריך לעסוק בעיקר. יש מה שהאדם צריך לנהוג לדינא ע"פ גדרי תורה במה שהוא צריך להישמר מהסכנה, זו נקודה אחת. מהם התוצאות של כל המהלך הזה - זה הרבה פחות נפק"מ, אנו עומדים בשאלה של נצח נצחים, והשאלות מה יקרה ביחס של הגוף הם מאד מאד קטנות ביחס לשאלה הנצחית.

מהו סופו של התהליך

שאלה מה יהיה סופו של התהליך?

כל החפץ להפיץ
את העלון לזיכוי הרבים,
יצור קשר במספר 054.844.6619

נא לשמור על קדושת הגליון

שיעורי "בלבבי" מופיעים ב"קול הלשון" בארץ 073.295.1245 | USA 718.521.5231

להצטרפות לרשימת העלון | לכל ענייני העלון | לקחת חסות עבור עלון info@bilvavi.net

רכישת ספרי הרב: ספרי אברמוביץ - משלוח ברחבי העולם 03.578.2270 | books2270@gmail.com

ספרי מאה שערים רח' מאה שערים 15, ירושלים 02.502.2567 | ספרי אברמוביץ רח' קוטלר 5 בני ברק 03.579.3829